

STEZICE

fine

5

1462/69

K A Z A L O :

št.5

leto: 1969

letnik: 15. [xvii]

STEZICE SO GLASILO NOVOMEŠKIH GIMNAZIJCEV IN IZHAJAJO ENKRAT MESEČNO. TISKA JIH SKUPNINA OBČINE NOVO MESTO. NAKLADA JE 300 IZVODOV, CENA PA 1 dinar. STEZICE UREJUJE UREDNIŠKI ODBOR. ODGOVORNI UREDNIK: VEBER ANDREJ.

VSEBINA:

RAZMIŠLJANJA: ,.....	3
Intelektualna nova levica.....	4
BOJIŠČE MNENJ:	
Odmevi:	
R. Vukadinovič	
Deja: Cerkev naša vsakdanja.....	6
VI SPRACUJETE, ...ODGOVARJA.....	9
MLADI LITERAT:	
Zoroslav: 543210.....	11
Bačo: Ljudje.....	11
Chantal: Bila sem.....	12
Strah me je.....	12
Vana: Srečneži.....	13
Cedekeze: Iluzije noči.....	14
Sunshine poet: Variacije o prostituciji....	15
Vana: Zima.....	17
Sunshine poet: Srečanja.....	18
<u>Naš gost:</u>	
"MI MLADI".....	19
ŠPORT NAŠ GIMNAZIJSKI	
Najboljši športnik gimnazije.....	22
R.D.: Orodna telovadba.....	23
Nepričakovani prvak.....	24
J.P.: Polovičen uspeh v Črnoplju.....	25

RAZMIŠLJANJA

SREČNI SO TISTI, KI IMAJO ZELO
VELIKO DENARJA IN TISTI, KI GA
SPLOH NIMAJO. OSTALI ŽIVIJO V
PEKLU

/John Lennon/

Šola kot tovarna kadrov za nas
ni sprejemljiva. Odklanjamo jo
tudi kot svetišče prosvetljeno-
sti.

/Tribuna, 16.4.69/

NEPREMAGLJIVOST IN NEUKROTILJIVOST
VIET-NAMA JE NAČA POSLEDNJA SVO-
BODA.....

/J.P.Sartre/

Picasso je potreboval štiride-
set let, da je postal primiti-
vec. Jaz sem rojeni, prirodni,
iskonski primitivec.

/John Lennon/

ZAHTEVAMO DEKLARACIJO ČLSTVA.
TO POMENI, ENAKOPRAVEN POLOŽAJ
VSEH ŠOL, ENAKOPRAVEN POLOŽAJ
VSEH UČITELJEV IN ENAKOPRAVNE
MOŽNOSTI VSEH UČENCEV.

/Tribuna, 16.4.69/

Rajko VUKADINOVIČ:

INTELEKTUALNA "NOVA LEVICA" IN ŠTUDENTSKO GIBANJE PRI NAS

Kakšen je ta današnji svet? Ali ni to svet neverjetnih paradoksov, svet nasprotij, svet v katerem imamo na eni strani družbo blagostanja in na drugi strani družbo, ki ji lakota pobere na dan tisoče članov. Ali ni to svet nešteti vprašanj? Kaj se bo zgodilo, če res pride do velike selitve nerazvitih narodov, ki bodo, ščiteni s kitajskim atomskim orožjem, krenili na sever in zahod za kruhom, ki pomeni življenje? Ali pa druga možnost: kaj pa, če se bogati sever pravočasno zave nevarnosti, ki mu preti od lačnega juga ter z ekonomsko pomočjo prepreči nevarnost? Ali nam v tem primeru ne grozi mogoče nevarnost, da svet spremenimo v mehанизirani "raj", v katerem bo kraljevala mehанизacija in v katerem ljubezen ne bo obstajala, ker se bomo spremenili v brezlično množico, ki bo delala in mislila po enem kalupu? Ali ne bo umetniško delo proizvod skupine enako čutečih in mislečih antiindividuumov? Mogoče pa umetnost sploh ne bo obstajala, ker bo vse prepuščeno brezčutnim strojem, ki bodo lahko pomenili celo uničenje človeštva, ki bi tako postalo žrtev lastnega razvoja? Če temu dodamo še vprašanja, kot so npr.: Zakaj sploh smo? Zakaj rajši nismo? Kakšen je pravzaprav pravi smisel obstoja človeštva? Kam potem, ko bodo meje nemočnega prekoračene?.... dobimo kopico vprašanj, na katera ni mogoče odgovoriti. In če vsem tem vprašanjem dodamo pojme kot so: ekonomski nihilizem, drvenje sveta v tehnokracijo, avtomatizacija itd. vidimo, da je nujno, da vse to pripelje do obupa, nezadovoljstva, ogorčenosti in izgubljenosti ter upiranja mladih tej naši ustaljeni in steptani življenjski poti. Danes smo lahko priče vedno popolnejši podrejenosti človeka proizvodnji, temu sodobnemu bogu razvitega dela sveta in vedno večje podrejenosti dvema ideologijama zahodnega sveta: znanosti in tehniki. Razumljivo je, da se v taki situaciji pojavi nezadovoljstvo mladih ljudi, ki se kaže v številnih socioloških in psiholoških pojavih kot so: nihilizem, anarhizem, beatništvo in hippijevstvo. Toda nobeno izmed teh gibanj ni nakazalo nobene rešitve iz kopice problemov, ki duši svet, in ki so jo oni tako dobro opazili. Zahodnoevropska družba je postala družba tehnokracije, ki ne dovoljuje kakršnokoli razmišljanje, in ki ne dovoljuje vprašanja zakaj, kako, in ali bi lahko bilo kako drugače. Vse je vnaprej preračunano in določeno. Da je vse tisto, kar dela tehnika popolnoma pravilno in edino mogoče, garantira znanost. Manuelni delavec, ki danes predstavlja le deseti del vrednosti nekega proizvoda, ne pomeni več veliko. Glavni objekt izkoriščanja je postala inteligenca, predvsem tehnična,

ki se vedno bolj proletarizira. In če imamo pri vsem tem v mislih še Marxovo trditev, da je propad kapitalistične družbe zgodovinska nujnost, nam bo takoj postalo jasno, da so spremembe nujne. Toda zdaj pridemo do vprašanja, kateri razred ali sloj kapitalistične družbe je v tem trenutku sposoben te spremembe izvršiti. Kapitalisti ne pridejo v poštev, ker so življenjsko zainteresirani za obstoj ravno takega sistema iz enostavnega razloga, ker je njim v tem sistemu najboljše in vsaka rušitev ali sprememba sistema, pomeni tudi uničenje njihove moči in blagostanja.

Potem je tu še proletarijat. V taki situaciji, ko je njihovo delo preplačano, ko so njihovi odnosi z izkoriščevalskim razredom takšni, da bi vsaka sprememba teh odnosov pomenila materialno poslabšanje njihovega položaja, skratka, v tej situaciji, ko je delavski razred dobesedno podkupljen, se nanj ne more resneje računati, čeprav ostaja še vedno faktor, s katerim moramo pri morebitnih spremembah resno računati in brez katerega ne bo nobene prave revolucije. Treba ga je samo prebuditi. Toda kdo bo to storil? Mogoče inteligenca, ki živi v iluzijah, ki jih je ustvaril sistem v interesu svoje ohranitve, da je ona tisti vodilni družbeni sloj, ki ovsem odloča? Vendar pa je opazno počasno prebujanje intelgence, ki se začne zavajati svoje izkoriščanosti in proletarizacije.

Mogoče pa bo vlogo detonatorja, ki bo sprožil izbruh revolucije, prevzela kakšna organizirana stranka? Jaz mislim da ne, čeprav tudi to ni izključeno. Namreč, ni je politične stranke, pa če so njene nacela na začetku še tako progresivna, da jo ne bi "establishment" prežvečil in jo vključil v svoj sistem, v katerem so spremembe nemogoče, in za katerega še komunistične partije ne predstavljajo nobene nevarnosti več. Celo v ZDA in ZR Nemčiji so komunisti preganjani zgolj zaradi predsodkov in ne zaradi strahu pred rdečo nevarnostjo.

Kakšen je potem odgovor na vprašanje kje je tista sila, ki bo sposobna sprožiti revolucijo? Odgovor je samo eden: To so tisti ljudje, ki jih "establishment" zaradi njihovega materialnega položaja ne more preplačati, ljudje, ki v tem sistemu ne vidijo svoje bodočnosti in perspektive. To so ljudje, ki ne želijo nekoč postati del stroja, ki se mu pravi proizvodnja; skratka, to so študentje in nekateri intelektualci, to je mladina.

/ se nadaljuje v naslednji številki/

BOJIŠČE MNENJ

ODMEVI: CERKEV NAŠA VSAKDANJA

Odgovarjam na pismo tov. M.S., ki je v zadnji številki Stezic začela polemiko v zvezi z mojim prispevkom v tretji številki z naslovom "Cerkev naša vsakdanja". Le ta je tov. M.S. tako pogrel, da je sklenila nanj odgovoriti /anonimno/.

Zanimivo je, če začnemo na koncu, da tov. M.S. trdi, da s tem problemom nisem toliko seznanjen, da bi o tem lahko pisal, ne oziraje se na to, da je na začetku svojega prispevka postavila trditve, da Cerkev resnično skrbi samo za verska vprašanja in tako sama sebi skočila v usta, ker je očitno, da ne vidi /noče? ne želi videti?/ s kakšnimi problemi se ukvarja "sodobna" katoliška cerkev pri nas in kam vse vtika svoj dolgi nos. Mar je res potrebno, da naštevam vsa tista neverska področja, v kateri se Cerkev vmešava in tako zlorablja /očitno je, da tov. M.S. zamenjuje izraza uporabljati in izrabljati, zato sem prisiljen uporabiti ta malo jasnejši izraz / torej zlorablja svobodo delovanja na verskem področju, ki ji ga naša ustava zagotavlja. Mar je organizacija otroških vrtcev versko vprašanje? Nedvomno porečete, da Cerkev na ta način samo kaže svojo humanost. Zahvaljujem se na tem dvc-reznem meču, ker res ne želim gledati, kako Cerkev pod krinko svoje humanosti vzgaja otroke socializma z istim namenom, kot je vzgajala ljudi v preteklih dveh tisočletjih, čeprav na drugačen, današnjemu času prikrojen način.

Mogoče pa je odločanje o preprečevanju rojstev versko vprašanje? Mogoče je celo humano s prepovedjo uporabe kontracepcijskih sredstev povzročiti pravi genocid zaradi protizakonskih in nekontroliranih splavov?

Vsekakor so tudi zahteve po lastnem TV programu popolnoma upravičene. Zdaj lahko še čakamo, da z istimi zahtevami pridejo na dan vse številne verske sekte tja od pravoslavcev pa do islama.

Ne vem, če je šola versko področje, toda očitno je, da ona vedno bolj zanima Cerkev. Pri tem je zelo čudno, da tov. M.S., ki tako vneto zagovarja Cerkev in njena stališča, prav pri vprašanju šole stoji na diametralno nasprotnih pozicijah kot Cerkev. Tov. M.S. namreč zagovarja tako nevtralno šolo, ki bi temeljila na znanstvenih dognanjih, to se pravi na znanstvenih resnicah, kar je čisto

v nasprotju s cerkvenimi resnicami in s težnjo Cerkve po nevtralni šoli, ki ne bi poučevala ne v ateističnem ne v teističnem duhu, ampak bi puščala široko pot samo ve in samoprevare.

Ne vem, če bi poskus negacije sposobnosti samoupravljalnega socializma, da vpliva na razvoj duševnosti svojih članov, lahko imenoval delovanje na verskem področju. Prav v tem negiranju se kaže tista nepoštena igra, ki jo katoliška cerkev igra v naši državi, ko zahteva nekakšen krščanski socializem ali socialistično krščanstvo, v katerem bi svet pripadal socializmu, duše pa bi bile neomejena domena cerkve.

Ubogi mi, če bomo doživeli, da bomo po petindvajsetih letih naporenega boja za osvoboditev dela in osvoboditev od dela, skratka od vsemogočih družbenih, ekonomskih in političnih pritiskov, to se pravi za osvoboditev človeka od vseh tistih pogojev, ki so ga dvatisoč let rinili v naročje cerkve, doživeli, da bodo za naše duše skrbeli skrbni, humani in moralni pastirji, ki bodo preprečevali zavijanje z edine in prave poti, ki pelje v večno onostranstvo.

Kakšna krasna prihodnost se nam obeta! Zato prepustimo naše otroke Cerkvi in vzgojnemu delovanju njenih časopisov, ki so "poučni", ki "vzgajajo", ki privlačijo s svojo nizkotno nedoslednostjo, o kateri ne bi zdaj pisal, prepustimo se temu osladnemu in "sodobnemu" programu Cerkve in postanimo končno "en pastir in ena čreda".

Ne, draga tovarišica M.S.! Če želite Vi biti ena od ovčic te črede in meketati v ritmu, v katerem žvižga Vaš pastir, Vam to nihče ne bo branil in nihče Vas ne bo silil k ukvarjanju s politiko, s katero se Vi tako "vneto ukvarjate", ker Vas pri verouku "niso vzgajali v apolitično osebnost" /sicer pa, če Vas niso vzgajali v apolitično osebnost, v kakšno pa so vas/, toda ne silite druge, govorim Vam in vsem ostalim dobrim vernikom tja do Vašega Vam papeža, v dvatisoč let stare verige, v katere ste vklepali svobodno mišljenje in pojmovanje v svoje dogme.

Rajko VUKADINOVIČ

Članek R.V. - Cerkev naša vsakdanja, je tudi pri meni vzbudil zanimanje in popolnoma se strinjam z njim. Odmev na omenjeni članek tov. M.S. me je pripravil do tega, da še jaz izrazim svoje mnenje.

Cerkev se je prilagodila potrebam sodobnega človeka in tudi verski listi niso več tako uradni in se vse bolj ukvarjajo s človekom. V naših sosednjih državah prikazujejo v cerkvah filme o Kristusovem življenju in s tem privabijo veliko število ljudi, posebno pa še mladino. Najbolj negativno to vpliva na otroke, ki v nič ne dvomijo in

budno spremljajo dogajanje na platnu in s tem nehote postanejo pristaši vere.

Večkrat zasledim v časopisih, da Cerkev rovavi proti državi in vzgaja apolitične osebnosti. Po moje bi se morala Cerkev omejiti izključno le na verska vprašanja, politiko pa pustiti pri miru. To se pa ne dogaja. Cerkev naravnost sili v politiko, posebno še zato, ker je po odcepitvi od države izgubila privilegiran položaj, ki ga je imela prej.

Še vedno so med nami tisti duhovniki, ki so med vojno idejno pomagali fašistom in sedaj poučujejo našo mladino. To pa vsekakor ne more ostati brez posledic.

Po mojem sodobne Cerkve ni in ne more biti, ker so njeni nauki zgrajeni na neznanstveni osnovi. Zato Cerkev še vedno ne ustreza tempu XX. stoletja, čeprav si to na vse načine prizadeva.

Zanima me, kaj misli tov. M.S. s svojim praktičnim nasvetom?

Mislím, da je mnenje nas mladih še posebno pomembno, ker postaja vera dostikrat kamen spotike med nami.

DEJA

'VI SPRAŠUJETE, ... ODGOVARJA

I.

Sprašuje dijak-inja N.N.:

Že dalj časa se širijo na naši šoli vesti, da bo odstopil ravnatelj tov. profesor Veljko Troha. Zanima me, če je to res in kje so vzroki za odstop? Je res, da je profesorski zbor tov. ravnatelju nenaklonjen, kot je čuti? Je res tudi to, da bo nadomestil tov. prof. Troho tov. prof. Modic?

Če vse to ni res, me zanima, kdo širi te govorice. Upam, želim si, da bi bili odgovori negativni.

Odgovarja prof. Zdenka Jeras, predsednik sveta gimnazije:

Odgovor je tak, kot ga želite: vesti, ki jih slišite, so neresnične. Doslej ni nikdar tov. ravnatelj Veljko Troha delovni skupnosti izrazil misli, da bi odstopil, saj za to ni imel nobenega vzroka, predvsem pa ne tega, da bi mu bil profesorski zbor nenaklonjen. Odkod izvor takega govorjenja mi je težko odgovoriti, gotovo pa je, da tisti, ki te vesti širi, ni najbolje seznanjen s stanjem na naši gimnaziji ali pa ima kakšne določene, nelepe namene.

II.

Sprašuje neki-a dijak-inja gimnazije:

Ali bo na naši šoli spolna vzgoja?

Odgovarja tov. prof. Veljko Troha, ravnatelj gimnazije:

Žal moram povedati, da posebnih načrtov za to ni. Res je, da o tem problemu obstaja določen material iz leta 1964, v katerem pa niso predvidene posebne ure spolne vzgoje. Svetovano je bilo, da se spolna vzgoja nekako vključi v reden pouk nekaterih predmetov, predvsem pri urah biologije, psihologije, pa tudi sociologije. Svoj čas se je to tudi prakticalo, vendar pa je opazno, da je ta material že precej zastarel, in da je njegova razširitev in

obogatitev nujna. Nekateri predlogi so že bili naslovljeni na zavod za šolstvo, vendar kakšnega resnejšega razmišljanja ni bilo, ker za to niso dane zakonske osnove, ki sedaj zahtevajo šestintrideset ur na teden. Spominjam se, da je pred kratkim na učiteljišču bil predmet higijena, ki je zajemal tudi spolno vzgojo in družinsko vzgojo. Vendar pa je ta predmet bil izrinjen od strani družbenih prdmetov /predvsem sociologije/, ki so si utrli pot v srednješolski učni načrt.

Druqa možnost so pa šole za življenje, ki so včasih prav lepo živele, tudi na učiteljišču. Včasih je za te šole skrbela delavska univerza, vendar pa se je kasneje to razdelilo na RK in še nekatere podobne organizacije. Zaradi slabe koordinacije dela so te šole prenehale z delom.

Možnosti za ponovno organizacijo šol za življenje obstajajo. Potrebna je le ena organizirana akcija ZM na naši šoli. Prepričan sem, da so ljudje, ki so pripravljeni predavat v eni taki šoli, lahko bi dobili celo kakę strokovnjaka iz Ljubljane.

Če se bo mladina odločila za tako akcijo, bo z naše strani pozdravljena in podprta v svojih prizadevanjih.

MLADI LITERAT

ZOROSLAV:

5 4 3 2 1 0

petkrat
bil sem
razočaran
štirikrat
preziran
trikrat
preklet
dvakrat
pomilovan
enkrat
samo sem
ljubil
nikoli
pa nisem bil
ljubljen

Sovražnik - BAČO:

L J U D J E

Naprej, samo naprej,
ne ozirajte se nazaj,
ne na stran, ker pot je ozka;
kdor jo zgreši
je izgubljen.
Poti nazaj ni več.
Komur se uspe vrniti
je nesrečen.
Brazgotina ostane za vedno,
greni mu življenje.
Nočem biti tak človek,
ki ga je življenje povozilo.
Pustite me,
na kolenih vas prosim,
pustite me;
dajte tudi meni kanček sreče,
saj sem človek.
Imam pravico do življenja,
do svoje lastne sreče,
dokler sem na tem božjem svetu.

C H A N T A L :

BILA SEM

Bila sem postrv v penečem se valovju
Bila sem mak med zorečim žitom
Bila sem veter, ki veje v vrhovih mladih borov
Bila sem svetilka, ki sveti pod krovom
Bila sem lastovka pod sinjimi oblaki
Bila sem...

Vzeli so mi modrino neba
Ukradli so mi morje zlata
Borov več ni
Voda je strup
Svetilka na drogu se ziblje razbita
In veter raznaša prah
Edino, kar je ostalo od srca
Ki preveč kvišku je hotelo
A je prehitro popustilo
Padlo in se zdrcilo

STRAH ME JE

Ljubim te!
a tega ti ne znam povedati.
Tako sem majhna pred teboj,
nasmeh mi zgine z obraza,
roke pa, kakor da ne bi bile moje
nerodno tiščim v globoke žepe plašča,
srce mi razbija kot kovaško kladivo,
držim se togo kot vojak v paradni vrsti.
Tako rada se ti bi nasmennila,

a me je strah, ker si tako resen,
ponosen in samozavesten, ko korakaš mimo.
Morda je tebi enako pri srcu?
Samo en nasmeh, samo en topel pogled.
Veš, ljubim te!
Tako rada bi ti to povedala.
Ne znam se nasmihati.
Naj te ne moti ošabnost navidezna,
to je le maska.
Bojim se, da bo nekoč iz mene bruhnilo,
kot lava iz žarečega vulkana.
Tega me je strah!

VANA:

SREČNEŽI

hodila sem po cesti
in pred mano je šla smrt
kar smešno se boste smejali
na rami je nosila kozo
in imela je zeleno obleko

sicer pa
danes sem bila v steklu
in pila grenko črno brozgo
se boste spet smejali
naj vam bo
saj se norci vedno smejejo
le oni so srečni
žive brez cilja

sicer pa
ali ima sploh kdo danes cilj

C E D E K E Z E :

I L U Z I J E N O Č I

SANJAL SEM

tesno sem se privil k njej
zagledal se ji v oči
polne hrepenenja in ljubezni
držal njen obraz v dlaneh drhtečih
in pil z ustnic sem
poljub opojne sreče

SANJAL

skozi pajčolan mavrice
pijanih oči
gledal sem njega
klel sem
in prosil
njegovo vsemoč

SEM

sam
ni njega
njegove moči
ni nje
njene ljubezni
ostale so sanje
in pijane noči

sunshine poet

VARIACIJE O PROSTITUCIJI IN TOPLOTI

mladi pločniki
so umirali
strmeč
v rdeče nebo
medtem ko je megla
plačevala
svoj krvavi dolg
veliki stenski uri

res ne morem razumeti
ZAKAJ JAVNA HIČA
DEVICE MARIJE
POTREBUJE DCTACIJE
verjetno nihče
ne želi občudovati nebo
med zreliimi plodovi

a nebo je včasih lepo
celo zelo lepo
posebno če je rdeče
kot ogenj v kaminu
širokem odprtem
ki žari toploto
prijetno mehko
kot
toplota v želodcu
po topli juhici
toplota v očeh
toplota v postelji

in nato mrzli dnevi
in še mrzlejše noči
še juhice ne dobiš

Toda prazne glave zijajo
in se čudijo
zakaj se je bog preselil
na zemljo
zakaj se je skril
v masivne trezorje
in prisilil zemeljske bogove
da so pokleknili pred njim

a nekaj drobnega
nekaj novega
je stalo na sredi
do tedaj praznega lokala

lepo je
če imaš nekaj drobnega
nekaj toplega
v lokalu
in ne misliš
na pomanjkanje govejega mesa
in na potrošnike,
ki stokajo
in kuhajo juhico
od kozjega mesa
/slučajno so nekje staknili neko kozo/

toda kozji loj je tako mrzel
in ne pogreje želodca
zato si poiščem toploto

v postelji
in pozabim
ZAKAJ SO JAVNI HIČI
DEVICE MARIJE
POTREBNE DOTACIJE

V A N A

Z I M A

Opazovala sem siromaka.
Ni bil siromak,
le duša mu je bila tuja.
Čel je iz kina in se smejal.
Zakaj?
Teга še sam ne ve.

Zvezde so sijale.
Bil je december.
Zima je bila in
ni bila pomlad.

Siromak je sreпо gledal predse.
Mimo njega je švignil črn...
Da, oče mu je umrl.
In je srečen? Ne!

Zvezde so sijale.
Bil je maj.
Pomlad je bila,
a vsceno je bila zima.

STEZICE, april, 1969

sunshine poet

SREČANJA

srečaval sem jih
na vogalih svojega življenja
na vseh vogalih -
življenja mojega

prosil sem jih
pustite me samega
v teh dobrih nočeh
pustite me da se potepam
da iščem da iščem
svoja srečanja
in občutke svoje

ne želim srečavati
vaše dneve
in vaše noči
ostanite sami
v senci hrastov
s krošnjami
oblimi in mehкими
kot prsi lepotice
iz mojih sanj
iz mojih sanjanih srečanj

da želim svoja srečanja
v svojih nočeh
in svojih dnevih
želim srečati obešen zločin
in linčano smrt
želim srečati lepoto in dah
topel in drag
in ljubezen
da želim srečati ljubezen
na konju vranem
ovito v ogrinjalo noči
in poglede moje
in želje moje
in sanje moje
ne želim več srečavati
življenje
ki v samotni hrasta
slavi zmago svojo
kot pir

"MI MLADI" - literarno glasilo dijakov trboveljske
gimnazije

DOLGOLASCI, BEATNIČTVO, PROTEST

Problem se je pojavil pred nekaj leti, ko so zablesteli Beatlesi s svojo glasbo. Čeprav je beatništvo že precej starejše kot je ta ansambel, se je šele tedaj bolj razvilo in je celo postalo nekakšna moda. Matsikateri mladenič si je pustil rasti lase do ramen, si pripel značko PROTECTIRAM in že je v sivi brezličnosti meščanske, ali pa boljše malomeščanske vsakdanjosti predstavljal zanimiv primerek, ki si ga vsakdo radovedno ogledal. Nekateri so potvorjeni, nekateri pa tudi pristni. To so tisti mladi, ki demonstrirajo pred Belo hišo zoper vojno v Viet-Namu, tisti, ki pojejo protestne pesmi, ne le z vsebino "Ljubim jo, ljubi me!", ampak tudi "S cvetjem zamahajte topovske cevi!" To so tisti pravi, ki so se najbolj organizirali na Holandskem; tam so imeli predstavnika v parlamentu in so prvi zbrali veliko vsoto denarja za poplavljenno Firenco. Pravijo jim Provosi. Njihova organizacija več ne obstaja, ker ne želijo, da bi se preveč zbirokratizirali.

Moda protestništva je mimo in sedaj so ostali tisti, ki so pravi.

Če imaš nekaj centimetrov daljše lase kot kdo drug, to še nič ne pomeni. Ne, ni res, kar piše v tem stavku. Takole bo bolj res: če imaš nekaj centimetrov daljše lase, kot jih imajo drugi, to nekaj pomeni. Pomeni, da si v nekem smislu močan karakter, ker se ne meniš za malomeščane, ki se obračajo za tabo in vpijejo, da si huličan ali celo ustaš. Pomeni, da si hraber, ker si upaš takšen zvečer ven, čeprav bi te lahko napadli pijani malomeščani, prepričani, da so mesto očistili nesnage, s tem ko so te ostrigli in mimogrede celo ranili s škarjami.

In kaj menijo o tem naši časopisi? Prav nič. To zanje ni problem. Vsaj ne dovolj pomemben, da bi ga obravnavali. Pa bi vsaj nekaj pametnega napisali, saj so časopisi tisti, ki žal oblikujejo mnenje naših ljudi.

Jean Paul Sartre o tem:

Rad imam dolgolasce. Rad imam vse tiste, ki protestirajo v imenu zdravih principov. Všeč so mi hrabri. Rad imam načelnost, pa čeprav včasih ni v službi zame sprejemljivih interesov.

Zoran CRNKOVIČ, 3.b
gimnazija, Trbovlje
/ MI MLADI, št.2/XIII/

BOB DALTON and CO.:

ČEVLJEV KARAKTER

S tem ko je čevelj obrnjen proti tebi,
zgubi tisto posebnost v karakterju,
ki jo ima isti čevelj, ko gleda v stran.

MOJ SVET

Iz prežrtih plošč gnusa

postavil si bom kolibo.

Moj svet bo svet ostrih robov.

Krut in večen.

DAVID:

ČLOVEK

Po mnogih letih prostovoljnega izgnanstva sem se vrnil in snel vsa svoja znamenja. Zahtevali so: odstrani svoje lase in brado in potem pridi, kajti človek boš. Vrni se kot človek. Prišel sem, pa niste zadovoljni.

Pravite, skloni svojo glavo, zviij svoje kosti in se

STEZICE, april, 1969

20

toplo priporoči nadrejenim.

Pozabi nebo in upri pogled v tla, prikloni se direktorju in za večerjo jej suh kruh. Ne išči tega, kar moraš, pa boš srečen. Kajti zdaj si človek. Prišel si in živiš končno kot človek.

In potem, ko sem vse to napravil in sklonil glavo, sem šel v najbližji gozd. A tam: drevje me več ne pozna, ptice ne pojejo več: David, David, živali se ne ozirajo na kruh in sol v mojih rokah. /One ljubijo ljubimce, ne ljudi./

Hodim po znanih stezah in čutim svoje mrzle noge/one ljubijo brezdomce/, po mostovih, pod katerimi me zdaj sovražijo zelene vode /ki ljubijo klošarje/. A dobro vemo, da brezdomci in klošarji niso ljudje. Zal mi je, da sem postal "človek" in bežim od tega prekletega človeka. Sram me je! Tečem nekam daleč in tam pozabim vse. Pustim si lase in brado. Odhajam v izgubljene gozdove in tam mi drevesa poklanjajo senco in ptice pojejo: David, David se je vrnil! Živali ližejo sol iz moje roke in jedo kruh iz mojih ust. Mostovi in steze me objemajo, ker ne spadam več med "ljudi". In vesel sem, ker nisem več "človek". Nikoli več imenovati se človek!

/ MI MLADI, št. 1/XIV/

ŠPORT NAČ GIMNAZIJSKI

NAJBOLJŠI ŠPORTNIK GIMNAZIJE

Po prvem glasovalnem krogu za najboljšega športnika gimnazije, smo dobili naslednji vrstni red:

1. Slak Zdravko /atletika/.....15 točk
2. Kovačevič Žarko /košarka/.....14 -
- 3.-4. Legan Miha /smučanje/
Kovačevič Slavko /košarka/..... 7 -
5. Zagorc Meta /atletika/..... 6 -
- 6.-7. Suhy Branko /atletika/
Verbič Matjaž /košarka/..... 5 -
- 8.-9. Rustja Drago /orodna telovadba/ . . .
Šepetavc Boris /košarka, namizni tenis/. 4 -
- 10.-11.
Čekoranja Vekoslav /šah/
Košir Ciril /atletika/..... 3 -
- 12.-13.
Hribernik Marjan /atletika/
Jenko Marjan /atletika/..... 2 -
14. -
Kristan F. /atletika/, K.Kapš /nogomet/, R.Vukadino-
vič/atletika/, Bučar Anton/atletika/, Okroglič M.,
M.Černe..... 1 -

Glasovanje se nadaljuje. Glasovalni listek se nahaja na zadnji strani. Najboljšega športnika naše šole bomo razglasili v naslednji številki Stezic, ki bo izšla 25. maja.

ORODNA TELOVADBO

Prvenstvo gimnazije v orodni telovadbi je bilo letos sorazmerno pozno /18.aprila/, le slab teden pred republiškim srednješolskim prvenstvom, tako da imata izbrani ekipi gimnazije, tako moška kot ženska, zelo malo časa za temeljitejšo priprave.

Tekmovanje je bilo zelo dobro organizirano. Bilo ni nobenih zastojev ali morda kakšnih nešportnih izgrediv /kakor na prvenstvu v namiznem tenisu/. Gledalci so bili dijaki, ki so imeli tisti dan telovadbo. Sodelovalo je 26 dijakov in prav toliko dijakinj, sodili pa so profesorji telesne vzgoje tov. Smerdu, Penko in Hude.

Ker je bilo sodnikov premalo, so nastopali izmenoma dijaki in dijakinje. Dijaki so telovadili na petih orodjih: krogih, parterju, bradlji, krogu in preskoku; dekleta pa na štirih: gredi, parterju, dvovišinski bradlji in v preskoku. Čeprav s poškodovano ramo, je pri fantih zanesljivo zmagal Drago Rustja in tako že drugič postal prvak gimnazije. Zmagal je na prvih štirih orodjih in prejel tudi najvišjo oceno tekomovanja - 10,00 na krogih; v preskoku pa je bil daleč najboljši Čarman.

Pri dekletih je bila konkurenca nekoliko slabša, saj je lanskoletna prvakinja Breda Rome zaradi poškodbe nastopila samo na dveh orodjih; pa tudi Zagorčeva in Modičeva sta odstopili na gredi oziroma v parterju. Tako je prepričljivo zmagala Alenka Skrabel, ki je telovadila zelo lepo in zanesljivo.

Videti je, da je zanimanje za orodno telovadbo na gimnaziji nekoliko poraslo; toda kljub temu, da so bile vaje enake kot lansko leto, je bilo, gledano v povprečju, izvajanje vaj precej slabše kot prejšnja leta. Predvsem velja to za dekleta.

V moško in žensko ekipo naše šole so se uvrstili zares najboljši in tem želimo na bližnjem republiškem prvenstvu kar največ uspehov, čeprav je jasno že vnaprej, da bodo fantje težko ponovili uspeh iz lanskega leta, ko so osvojili odlično četrto mesto med desetimi ekipami iz vse

Slovenije.

Kako nas bodo zastopali v Ljubljani, boste lahko brali v prihodnji številki Stezic.

D.R.

NEPRIČAKOVANI PRVAK

Prvenstvo gimnazije v namiznem tenisu in presenečenje je bilo tu. Nepričakovano je zmagal mladi Boris Čepetavec pred favoriti Uhanom, Djuraševičem in Pezljem. O svojem uspehu in namiznem tenisu na gimnaziji je povedal tole:

— Kako ti je uspelo osvojiti naslov prvaka gimnazije?

"Treniņg! Veliko sem treniral in bil ravno v času prvenstva v najboljši formi. Imel pa sem tudi precej sreče pri žrebu."

— Praviš, da si veliko treniral. Mi lahko poveš, kje in kdaj?

"Skoraj vso zimo sem treniral vsak ponedeljek v gimnazijski telovadnici. Te treninge je organiziralo ČČD. Še posebej pa sem treniral s tovariši Uhanom, Pezljem in Blažonom"

— Kako so potekali treningi pri ČČD?

"Slabo, neorganizirano. Bilo je zelo malo članov, pa tudi rekvizitov ni. Mizi sta na primer samo dve, in še od teh dveh je ena neprimerna za igranje."

— Treningi torej niso bili obiskovani. Zakaj pa je bilo potem na prvenstvu šole veliko tekmovalcev?

"Je pač tako, da vsak rad tekmuje, čeprav z majhnim uspehom, trening pa mu ne diši preveč."

— Toda kljub temu so gotovo kakšne možnosti, da bi se na gimnaziji povečal interes za ta šport, ali ne?

"Prepričan sem, da so! Če bi bilo v načrtu več tekmovanj na sami šoli kot tudi izven nje, bi bil interes veliko večji. Pa tudi kaj reklame ne bi škodilo. Za to pa naj bi skrbelo ČČD."

— Povrniva se k prvenstvu šole. Ali lahko poveš kaj o organizaciji tekmovanja?

"Tekmovanje je bilo izvedeno v enem samem dnevu. Sodili so tekmovalci sami. Gledalcev ni bilo skoraj nič, tako da ni bilo pravega tekmovalnega vzdušja. Vse je potekalo kot običajni trening. Za polno mero so poskrbela še odbojkaši, ki so nas hoteli kratko in malo vreči iz telovadnice."

— Boris, se poleg namiznega tenisa ukvarjaš še s kakšnim drugim športom?

" Namizni tenis je le moj "dopolnilni" šport, ker sicer resno treniram košarko."

— Kako pa je kaj z učenjem, ker si, po tvojih besedah sodeč, ves posvečen športu?

" Lahko bi bilo bolje. Ni pa rečeno, da me šport ovira pri učenju. Včasih celo koristi."

Drago Rustja

POLOVIČEN USPLH V ČRNOMLJU

V soboto je bila v Črnomlju povratna prijateljska tekma med košarkarskima ekipama črnomaljske in novomeške gimnazije. Tudi tokrat so bili Novomeščani boljši in so zanesljivo zmagali z 83 : 49. Tekmo je odlično vodil profesor Igor Penko.

Za ekipo naše gimnazije so bili uspešni: Uhan-2, Murnih in Špillar-4, Mirt in Kovačević S.-6, Šepetavec-10, Kovačević Ž.-22 in Pezelj-29.

Po košarkarski tekmi so se pomerila v odbojki še dekleta. Tekma je bila ves čas zanimiva in izenačena, vendar so z veliko športne sreče zmagale domačinke; lahko pa bi bilo tudi obratno.

Nato je sledila še tekma med odbojkarji. Tudi ta tekma je bila zanimiva in izenačena, vendar zmagovalca ni bilo, ker je morala naša ekipa na vlak in je ostalo pri rezultatu 2:2.

Tako so se naše športnice in športniki vrnili iz Črnomlja s polovičnim uspehom.

J.P.

